

РЕШЕНИЕ

№ 2654

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **13** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от двама управители на [фирма], против Решение от 03.11.2011 г., постановено по НАХД № 7115/2011 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 5^{-ти} състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 1293 от 16.03.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване”, при ТД на НАП - С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност, за неизпълнение на задължението, установено в чл. 99, ал. 3 от същия закон.

Касаторът не е представляван. В жалбата си излага доводи, които са били противопоставени и пред въззивния съд и с които, за нуждите на касационното производство се обосновава наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 НПК. Твърди, че районният съд не е съобразил: наличието на допуснати в административнонаказателното производство съществени нарушения на установените в ЗАНН правила; несъоставомерност на деянието, по отношение нормата на чл. 99, ал. 3 ЗДДС. Последното твърдение мотивира, чрез цитиране и тълкуване на материалноправни норми от ЗДДС. Искането е за отмяна на решението и на наказателното постановление.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийската градска прокуратура счита оспореното решение за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението и след извършване на дължимата служебна проверка приема същото за валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон.

За да потвърди наказателното постановление съставът на Софийски районен съд е приел, че от страна на дружеството е осъществен от обективна страна съставът на административното нарушение по чл. 178 ЗДДС, тъй като дружеството е било носител на задължението, което вменява нормата на чл. 99, ал. 3 от същия закон, но в срок до 27.12.2010 г. (не по – късно от 7 дни преди датата на възникване на данъчното събитие) не е подало заявление за регистрация, при наличие на възникнало на 03.01.2011 г. данъчно събитие.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Въззивният съд, след като правилно е очертал предмета на спора, отделяйки безспорно установените факти, е изложил изключително подробни, аналитични и убедително обосновани мотиви. Разгледал е, противно на твърденията на касатора всичките му възражения срещу АУАН и срещу НП. Мотивите, касационният съд споделя изцяло.

Касационната жалба е неоснователна.

Съсредоточавайки се върху твърдението за нередовност на АУАН, поради неизпълнение на изискванията относно свидетелите, касаторът не е съобразил, че вмененото нарушение е установено въз основа на официални документи, в хипотезата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН.

По отношение съставомерността на деянието, касационната жалба също е неоснователна. Това възражение по същество е основното и въззивният съд го е разгледал детайлно, излагайки аргументи, както относно характера на доставката (облагаема или необлагаема ВОД) на самолетен двигател с обявена стойност от 25 350 щатски долара, така и затова, че този двигател не представлява резервна част, а се касае за „компонент”, по смисъла на § 2 ДР на Наредба № 145/2004 г. за условията и реда за издаване на лицензи на организации, за техническо обслужване и ремонт на авиационна техника. Всъщност, квалифицирането на самолетния двигател като компонент, изключва прилагането на разпоредбата на чл. 65, ал. 2, т. 2, вр. чл. 58, ал. 1, т. 8 ЗДДС и доставката на същия не може да бъде определена като освободена ВОП.

Настоящият състав на касационния съд споделя също констатациите на съставителя на акта и на наказващия орган, възприети и от районния съд. За дата на данъчното събитие следва да бъде приета датата, на която е издадена инвойс - фактурата от 03.01.2011 г. На тази дата, предвид стойността на стоката е бил превишен определеният в чл. 99, ал. 3, вр. ал. 1 ЗДДС праг от 20 000 лева и за дружеството е възникнало задължението, не по – късно от 7 дни преди тази дата да подаде заявление за регистрация. Такава е императивната норма на чл. 99, ал. 3, вр. ал. 2 и ал. 1 ЗДДС. Заявление по този ред и в определения за това срок не е било подадено. Установеният в ЗДДС ред за регистрация (чл. 99), въз основа на извършени ВОД е специален. Извършването на регистрация по

този ред е свързано, от една страна със задължението, получателят на доставката (местно лице) да „самоначисли” ДДС, а от друга страна е пречка (чл. 70, ал. 4) това лице да ползва данъчен кредит по същата доставка и пречка за друго начисляване на ДДС, в случай на последващи сделки. Основният принцип и практическият смисъл на косвения данък, какъвто е ДДС, е да се облага стоката при нейния краен потребител. Именно за постигане на тази цел законодателят е уредил специалния ред за регистрация – чл. 99 ЗДДС. Когато местно лице, макар и да не е регистрирано по ЗДДС извърши вътреобщностно придобиване на стоки по облагаема доставка, на стойност над 20 000 лева, за него възниква задължението, само на това основание да подаде заявление за регистрация. В този случай доставчикът няма да начислява данък, а получателят ще си „самоначисли” такъв, съгласно действащата в страната ставка. Отговорността на юридическото лице е ангажирана в съответствие с относимите норми на материалния закон, след законосъобразно проведено административно производство по реда на ЗАНН. Въззивното решение, като правилно следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.11.2011 г., по НАХД № 7115/2011 г. на Софийския районен съд, НО, 5^{-ти} състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.